

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 169/03-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. septembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. J. T., P., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Bardejove v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 74/99, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. júna 2003 doručená sťažnosť I. K. K., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. T., P., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu v Bardejove (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 74/99. Podstatou sťažnosti bolo to, že okresný nepredložil vec na rozhodnutie o dovolaní sťažovateľa napriek tomu, že dovolanie bolo podané 19. mája 2000, a až do 24. júla 2002 bol okresný súd nečinný a ani doposiaľ dovolanie najvyššiemu súdu nepredložil.

Z vyjadrenia predsedu okresného súdu ústavný súd zistil, že spis sp. zn. 5 C 74/99 bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) 16. mája 2003 na rozhodnutie o dovolaní sťažovateľa proti právoplatnému súdному rozhodnutiu. Sťažnosť bola podaná ústavnému súdu 12. júna 2003.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti skúma aj to, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti podľa názoru ústavného súdu možno hovoriť aj vtedy (okrem prípadov uvedených v stabilizovanej judikatúre), ak namietaný postup, resp. nečinnosť orgánu verejnej moci (v posudzovanom prípade ide o okresný súd v dovolacom konaní, ktorý je povinný adjustovať a predložiť spis dovolaciemu súdu) prestali alebo nečinnosť bola nahradená zákonom predpokladaným úkonom skôr než sa podala sťažnosť, pričom nie je žiaden predpoklad, aby napadnutý orgán verejnej moci, v tomto prípade okresný súd, mohol pokračovať v namietanom porušovaní označeného základného práva.

Okresný súd je podľa § 240 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) tým súdom, kde účastník musí podať dovolanie. Podľa § 241 ods. 4 OSP súd prvého stupňa vyzve toho, kto podal dovolanie, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné dovolanie alebo dovolanie, ktoré neobsahuje náležitosti podľa odseku 1, v určenej lehote doplnil alebo opravil. Ak sa aj napriek výzve súdu v lehote desiatich dní dovolanie neopraví alebo

nedoplní, predloží súd prvého stupňa dovolanie na rozhodnutie dovolaciemu súdu. Túto činnosť prvostupňového súdu ústavný súd považuje za súčasť postupu všeobecných súdov pri zabezpečení základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, ústavy a preto takou činnosťou alebo nečinnosťou pri plnení povinnosti podľa § 241 ods. 4 OSP môže dôjsť aj k porušeniu základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov. K porušovaniu však dochádza len počas nečinnosti prvostupňového súdu (neefektívnej činnosti). Ak prvostupňový súd vec (dovolanie) predloží dovolaciemu súdu, končí možné porušovanie základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov pri príprave dovolacieho konania. Predložením veci dovolaciemu súdu sa definitívne splnili procesné povinnosti prvostupňového súdu v rámci konkrétneho dovolacieho konania. Takéto povinnosti prvostupňovému súdu vo veci toho istého dovolania už pojmovovo neprichádzajú do úvahy.

Vychádzajúc z týchto záverov a z toho, že okresný súd predložil dovolanie sťažovateľa najvyššiemu súdu už pred podaním jeho sťažnosti ústavnému súdu (nie je podstatné, či o tom sťažovateľ vedel alebo nie), ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. septembra 2003